

Válaszút el?tt áll Európa

2022 július 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Korszakalkotó magyar javaslat!

A szuverén államokra épül?, alapjaiban átalakuló unióra tett javaslatot Magyarország

Az Európai Unió jöv?jér?l szóló vitasorozattal kapcsolatban parlamenti határozati javaslatot nyújtott be négy kormányoldali képvisel?: a Fidesz részér?l Kövér László házelnök és Kocsis Máté frakcióvezet?, illetve a KDNP részér?l Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes és Simicskó István frakcióvezet?. A résztvev?k személye és súlya mutatja azt, hogy a javaslatnak kiemelt jelent?sége van kormányunk és az unió jöv?beli kapcsolataiban.

A javaslatok egyértelm?en szembemennek az unióban jelenleg uralkodó föderalista, liberális és globalista irányvonallal, a birodalmi szemlélettel, helyette az er?s nemzetekre, nemzetállamokra épül? államszövetséget képzelnek el. Ez a javaslat szerint tehát mérföldk?: alapjaiban másfajta Európai Uniót képzel el a parlamenti többség, illetve az Orbán-kormány. Olyat, amely ha megvalósul, megmentheti az uniót.

A javaslat szerint felül kell vizsgálni az uniós szerz?déseket, s els?sorban törölni kell az eddig uralkodó mind szorosabb unió (ever closer union) elképzelését a nemzeti szabadság kiteljesítése érdekében.

Ez kiváló irány, meggy?z?désem szerint is az unió hosszú távon akkor maradhat m?köd?képes, ha a „less and more effective union”, azaz a kevesebb, de hatékonyabb unió gondolata és célkit?zése érvényesülhetne. Az unió legnagyobb problémája, hogy 27, egymástól nagyon sok mindenben – hagyományban, kultúrában, szokásokban, joggyakorlatban, életformában, vallásban, világlátásban stb. – különböz? országot próbál belegyömöszölni valamifajta egyformaságba a Prokrusztész-ágyhoz hasonló megoldással (mindenkinek addig vágjuk le a lábát, míg végül ráfér az egyenágyra). Különösen azért problematikus ez, mert a történelmi különbségek, a háború utáni alapvet?en eltér? társadalmi és politikai helyzetek miatt Nyugat-Európa és Közép- és Kelet-Európa (beleértve a Nyugat-Balkánt is) gyökeresen eltér? nézet?ek számos alapvet? kérdésben.

Ráadásul mindezt tetézi, hogy egyáltalán nem arról van szó, hogy a nyugatiak közelíteni próbálnának a közép- és kelet-európai, ha tetszik, posztkommunista országok hagyományainak megértéséhez és tolerálásához, miközben eddig az utóbbiak mindent megtettek azért, hogy megfeleljenek el?bbiek elvárásainak, s?t parancsainak. Ellenkez?leg, a f?sodratú Nyugat-Európa (amibe beleértend? persze Észak- és Dél-Európa is, csekély kivétellel) nemhogy megértést tanúsítana, hanem megpróbálja ráer?szakolni akaratát az új tagállamokra, abból a meggy?z?désb?l kiindulva, hogy ?k a „civilizáltak”, a „fejlettek”, akiknek joguk és privilégiumuk az „elmaradott, keleti barbár” népek megnevelése.

Ebb?l pedig az következik, hogy Európa középs? és keleti fele vagy behódol, és megadja magát ezeknek a törekvéseknek, vagy pedig a saját lábára áll, és igyekszik meg?rizni szuverenitását – hiszen ezért küzdött a kommunizmus negyven éve alatt is, hogy egyszer újra függetlenné válhasson.

A magyar nemzeti többség egyértelm?en utóbbi mellett tette le a voksát, ezért logikus a minél kevesebb, de hatékonyabb unió reformjavaslata.

Ez pedig megítélésem szerint azt jelenti, hogy bizonyos értelemben vissza kell térni az 1957 és 1992 közötti Közös Piac gyakorlatához, amikor az együttm?ködés legf?bb területe a gazdaság és a kereskedelem volt, a kölcsönös el?nyök tiszteletben tartása és egyenrangú kezelése mellett. Itt gyorsan hozzá kell tenni, hogy az akkori hatok, kés?bb kilencek, majd 15-ök lényegében Európa „nyugatát” jelentették, mely államok eleve bizonyos fokig egy t?r?l fakadtak, gazdasági, politikai, társadalmi helyzetük sok tekintetben eleve hasonló volt – például abban, hogy szerencsés országokként demokráciában és piacgazdaságban élhettek a diktatúra helyett. Így viszonylag könnyen meg tudtak egyezni a hidegháború körülményei, a közös ellenség, a Szovjetunió jelenlétében a közös lépésekr?l nemcsak gazdasági kérdésekben, hanem külpolitikaiakban is.

Ma egészen más a helyzet: a geopolitikai viszonyok gyökeresen megváltoztak, a gazdasági és politikai érdekek is divergálódtak még a nyugat-európai országok között is. Ezért most még inkább arra kellene törekedni, hogy az unió országai közötti együttm?ködés valóban a lehet? legnagyobb mértékben épüljön a kölcsönösen el?nyös gazdasági és kereskedelmi megállapodásokra és kapcsolatokra, a teljes egyenrangúság és a demokratikus viszonyok talaján. És, ezzel szemben, minden olyan témát egyszer?en ki kellene venni az uniós együttm?ködésb?l, amelyekben a megegyezés lehet?sége minimális, illetve semmilyen, ideértve többek között a külpolitikai, geopolitikai, kulturális, szociális, vallási, adózási, egyházpolitikai, civil társadalmi, életvitelbeli, családpolitikai, genderideológiákkal kapcsolatos kérdéseket.

Továbbmenve: a javaslat szerint az uniós szerz?désekben meg kell jelennie Európa keresztény alapjainak. Ez teljességgel elengedhetetlen, hiszen a világtörténelemben minden civilizációt, kultúrát alapjaiban egy közös vallás tart össze, nem pedig valamifajta kevert, szinkretista katyvasz, amiben egyszerre vannak jelen mindenféle vallás – például az iszlám – elemei. Ez nem megy, s ha erre kísérleteket is tettek, annak a vége mindig a háború lett.

A javaslat leszögezi, hogy rögzíteni kell az Európai Bizottság politikai és ideológiai semlegességét. Úgy is van! Ez azért lényeges, mert a bizottság mindig is – már az „alapító (globalista) atya", Jean Monnet óta – arra törekedett, hogy az unió nemzetek feletti hatalmat gyakorló, birodalmi kormányává váljon. Erre törekedett a hatvanas években Walter Hallstein elnök, ezt akarta elérni a nyolcvanas-kilencvenes években Jacques Delors, majd Manuel Barroso, utána Jean-Claude Juncker is, és most Ursula von der Leyen is beállt ebbe a föderalista-globalista sorba.

A bizottság a föderalizmus megtestesít?je, s e „szarvát" kell minél er?teljesebben letörni.

Ehhez hozzátenném, hogy intézményi szinten a szuverenitás megtestesít?je els?sorban az Európai Tanács, hiszen itt a tagállami állam- és kormányf?k döntenek az alapvet? kérdésekr?l, méghozzá konszenzuális alapon, ?k, akiket a tagállamok polgárai választottak meg, tehát demokratikus legitimitással rendelkeznek, szemben a bizottság sajátos módon kiválasztott vezet?ivel. Tehát – ahogyan a javaslat is utal rá – rögzíteni kell a hatáskörök megosztását, méghozzá egyértelm?en az Európai Tanács javára.

A további fontos javaslatok közé tartozik, hogy a családok támogatása váljék közös céllá az unióban, és garantálni kell a jogot, hogy minden nép eldönthesse, kivel akar együtt élni a hazájában. Ez azért kardinális kérdés és nagy kihívás, mert jól tudjuk, hogy a brüsszeli elit milyen mértékben támogatja a genderideológiát, az LMBTQ-csoportokat, a szexuális kisebbségeket, s Európa demográfiai problémáinak megoldását éppen nem a családok támogatásában, hanem a nyakló nélküli migrációban látja.

Lényeges javaslat még, hogy át kell alakítani az Európai Parlamentet, s nemhogy trasznacionális választások ne legyenek, hanem választások helyett a nemzeti parlamentek delegáljanak jelölteket az EP-be. Ez azért fontos, mert az EP-t egyértelm?en egy önmagát a nemzeti parlamentekt?l teljesen függetlenít?, globalista hálózatok által átsz?tt liberális véleményuralom jellemzi, amely végs? soron az Európai Parlamentet ideológiai szervezetté tette, mely az id?k során a bizottság támogatójává vált a föderális célok megvalósításában. Vagyis elveszítette vitatkozó, demokratikus jellegét, és egy transznacionális testületté torzult.

Még számos javaslatról lehetne szólni – például az európai közös hadsereg szükségességér?l, a nyugat-balkáni államok unióba való felvételér?l –, de talán már ennyi is jól mutatja, hogy nagyon bátor, radikális, a szuverén államokra épül?, alapjaiban átalakuló unióra tett javaslatról van szó. Mindez logikusan következik abból a szuverenista politikából, amelyet az Orbán-kormány folytat 2010 óta. És ha ennek a jelent?s része megvalósulhatna, nem lehetne kérdés, hogy jó irányba indulna el az unió.

De ha ebb?l szinte semmi sem tud megvalósulni, s?t a szuperföderalista javaslatok válnak valósággá – például eltörlik a konszenzuselvet, és egyre több kérdésben adnak döntési jogosultságot a bizottságnak, a parlamentnek, vagy például Manfred Weber-i javaslatra elkobozzák a gázkészletünk egy részét valami eszement szolidaritás szellemében, s számunkra alapvet? fontosságú ügyekben ránk kényszerítik az akaratukat –, akkor kemény kihívások és nehéz id?k várnak ránk.

Fricz Tamás

A szerz? politológus, az Alapjogokért Központ kutatási tanácsadója

Borítókép: Illusztráció (Fotó: Flickr)

www.magyarnermzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló